

даш дори живот си за твоето казие... /приближава към нея /

ЦЕЛГУБА - Пазя живота си, Борице. Аз нямам нужда от ничия защита. Никой не познава Целгуба - нито ти, нито Изаница! Аз нямам само един копнеж - свободата! Усецам я с цялото си тяло. Да препускам на воля из нирната степ... Да целиш с лъка летящата птица... Да се местим с плъстената патра гдето си цеш, днес тук, утре там... По своя воля... ~~Аз съм свободна~~ А боговете ми отредиха съдба на неволница... /И тя стремително излиза /

БОРИЛ - /препраща пистолет / Къде?

ЦЕЛГУБА - Пусни ме! В градината отивам... На въздух...

БОРИЛ - Ще дойда с теб...

ЦЕЛГУБА - Слушай, царски братовчедо! Твоята длъжност е да бъдеш тамничар на Балдуин, а не на мен! Махни се!
/Излизат /

2 СЦЕНА

ТЪРНОВГРАД. ЦАРЕВЕЦ. КУЛАТА НА БАЛДУИН.

Ж / По стълбата се чуват стъпки /

БАЛДУИН /пише писмо/ Ето, монахът иде! Дано успее да го предаде на брата ми! /ослушва се/ Кой е?

/Влиза Целгуба /

ЦЕЛГУБА - Аз... Царица Целгуба...

БОЛУЕН - Вие! ~~Вие~~... Защо дойдохте, госпожо?

ЦЕЛГУБА - Смърт ме чака, ако Калоян узнае, че съм се срещала с теб... Но аз дойдох за да спася и двамата ни...

БОЛУЕН - Как!

ЦЕЛГУБА - ~~не~~ Слушай! ~~не~~ ^{помогна да} Аз ще ти ~~накажам~~ избягам... Да избягаме...

БОЛУЕН - Вие самата?

ЦЕЛГУБА - Далеч от тук, далеч от този затвор. Във Византия, във Фландрия